

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: LXXV. Opinari venias Papales tatas esse/ vt soluere possint
homine[m]/ eua[m] si quis per impossibile dei genitrice[m] violasset/ Est
insanire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

¶ CON: LXXIII.

Multo magis fulminare intendit eos/ qui p. vénias
rū p̄textum in fraudē sancte charitatis & veitatis
machinantur.

Quātūcūq; eñ p̄t̄s honoranda est, non ideo tam ignauī
esse debemus, vt abusum eius non reprobem⁹, aut non resistas
mus. Sicut omes sancti, potestatē s̄culi, quā etiam dei vocat
Aplūs, sustinuerūt & honorarūt, etiā in medijs p̄cenis & tors
turis, quas illa inferebat, sed tñ constat̄ eius abusum detesta
bant̄. Et non ideo sustinuerūt, quia illi recte vterentur p̄t̄ate p̄
sequendo, sed reliquę illis conscientiā mali facti, & p̄ montē
secū traxerūt testimoniū & confessionem innocentię, dicit. B.
Petrus ait, Nemo paginatur sicut fur &c. Ita si Ecclesia v̄l Pontifex
aliquē priuauerit communio ne fiddium, sine causa, debet id
sustineri, & p̄t̄am non damnare. Sed non debet ita timere,
vt approbet quasi beneficium sit, sed potius mori in excōmu
nicatione. Non est eñ excommunicatus, nisi errate clave, cui
ius errore si approberet peccans absoluī, iam peius errat, Clauem
honorei & ferat, errore non p̄beret.

Igitur fulminandi sunt, qui ita venias p̄dicant, vt eas grās
dei videri velint, h̄c est em̄ contra veritatem & charitatē, q̄ sola
talis ḡa est. Multoq; melius erat, nullas esse v̄spīā indulgētias,
q̄ tales opinione in vulgum seminari, quia sine indulgentijs
possimus esse Christiani, sed talibus opinionibus non possu
mussēt, nūi heretici. Certū est aut̄, q̄ sumus Pontifex vel cres
dit vel debet velle, esse in populo, primū mutuā charitatem &
misericordiā, aliaq; p̄cepta dei in illo florere, ac sic donat indulgentias, Nūc vero fallitur, quia charitas & misericordia &
fides, prope extinta est, nedū refrigerat apud nos. Hoc enim si
sciret, omissis vénias id ageret, vt populus primū ad mutuam
charitatē rediret. Ita testor ego dñm Ihesum, q̄ populus ma
na ex parte (alii putat ex omni parte) ignorat, q̄ opa charitatis
meliora sunt q̄ veniūt, credit potius sele uil melius agere posse
q̄ venias redimere. Et hui⁹ heretice & pestilētis opinioneis, nul
lum habet correptorē, aufidelē Mgr̄m. Sed potius p̄ pom
posas istas buccinas instantissimē authores.

¶ CON: LXXV.

Opinari venias Papales tatas esse/ vt soluere pos
sint hominē/ euā. Liquis per impossibile dei geni⁹

Oij

tricē violasset. Et insanire.

Coſtus ſū inſanos vocare, qui talia opinant̄, ac venia noſ
biſa diua, Virgle ē pēdēa, q̄ talia dicere & cogitare cogimur,
nec patui via, q̄ hanc neceſtitatē vitaremus. Nescio q̄ diabolο
operanteſ factū sit, vt populus iſtū rumorē bīc spargeret, ſiue
id vere ita dictū eft, ſiue ita intellectū a populo. Ego quidē dī
cōſtāter aſſereretur a multis, & magni nominiſ hominib⁹, ita
eſſe p̄dicatū in multis locis, potiū mirabar; q̄ credebā, ſed
audīta fuīſſe falſos existimabā. Ideo nolui in hac conculſione
villū Concionatorē taxare, ſed vulgū monere, qui talia opis-
nari cepit, que forte nullus dixiſſet, ſiue enī illi dixerūt, ſiue nō,
mea non refert, donec certiorfiā. Opisio m illa pellima vir-
decū. p̄ ora fuerit, detestanda & damnanda fuit. Verunt̄
non mirū fuerit, tale quid a populo ſuisse intellectū, quando
audīt, magna & horreſta p̄ctā, quodām dō leuifſima exiſti-
mari, ppter magnitudinē ḡrā;. Vera & Euāgelica p̄dicatio ē,
p̄ctā, q̄ ad fieri p̄ magnificare, vt homo ad timorē & legitimā
pn̄iūm veniat, deniq̄ quid prodeſt, ppter viliſſimā p̄gnarūm
rgnūlōnē, tot aut̄ lib⁹ tonz̄, ad extollendas venias, & pp̄t̄
ſaluberrimā Crucisſapientiā, vix mutireſ immo q̄uo id' non
noceat ſi impliſ vulgo, qui tm ſolet estimare verbū, q̄o fuerit
geſtu & apparatu p̄dicatū. At Euāgelium a nullō, venie om̄i
apparatu pſerūtur, h̄z vt vulgus Euāgelū nihil, venias om̄ia
credaſſe. Mirū m̄ eft, cū audeant clamare, homicidia, latro-
cinia, libidinē generis om̄is, blaſphemias in Virginē Mariā &
deū, facilia, vt hijs venijs remittātur, Cur non etiā illa leuiora
remittū clamēt, que in Bulla Cēnē reſeruant̄. Pontifex non re-
mittit, vide ergo forte, ne & illa non remittat, aut ſaltē non tā
facile remittat, quae multo ſunt illis grauiora.

CON: LXXVI.

Dicimus cōtra q̄ venie papales/ nec minimiū ve-
niāliū p̄ctō & tollere poſſint/ quo ad culpā.

Hāc Meofin non poſuiffem, niſi voluiffem p̄cedētis con-
cl: opinionē detestabilē facere, Patet aut̄, q̄ nulla culpa remi-
ttitur, niſi a ſolo deo, Ideo nec illa magna p̄r facultates remi-
ttantur, ſed declarātur remitti, & eore pena remittitur, hec dico
ſcdm illo Oſniam, Mea aut̄ paguit ſuperius ſatis, Verū hic mo-
randū ſuiffet i veniali peccato, qđ ita vileſci hōdfe, aeiſi nullā
penefit, & timeo magna multo p̄ditione, qui ſecure ſtertunt
in Peccatis, vbi non viderint ſe crimina cōmigere, Ego idifas